

Axel Kristensen: Jeg gør den højtærede Handelsminister opmærksom paa, at der ingen Mulighed var for Ophævelse af Maksimalpriserne paa Vognmandskørsel før 1. November i Fjor, fordi der da var en Masse Vogne, der var oplødsede og ikke kørte, men som nu kunde køre. Derfor er der nu Vogne nok til at bestride Kørselen, saa nu er der en naturlig Prisdannelse. (*Ministerens for Handel, Industri og Søfart* [Krag]: De gik først den 13.!). Det havde ikke været rimeligt, at man efter et Valg med det Ud-fald, det fik, skulde have foretaget en saa afgørende Handling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Be-handling
vedtoges uden Afstemning.

Gustav Pedersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Ud-valg paa 17 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i og Tillæg til Lov Nr. 132 af 30. Marts 1946 om Konfiskation af tysk og japansk Ejendom.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4357; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2599).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Fr. Dalgaard: Mit Parti kan tiltræde de Ændringer, der foreslaas i Loven om Konfiskation af tysk og japansk Ejendom. Det er Ændringer, der i det væsentlige er foreslaaet af Kommissarius i Henhold til de Erfaringer; man har indhøstet i Praksis. Vi kan ogsaa tiltræde Bemyndigelsen til Ministeren til at træffe Aftale med andre Lande om, hvordan Sagerne skal ordnes i Sammenstødstilfælde.

Jørgen Gram: Paa det sene Tidspunkt skal jeg afstaa fra at komme nærmere ind paa Forslagene til Ændringer i Loven. De Ændringer, der er foreslaaet, er fastlagt og udformet for at afgrænse Ansvar og Skadeserstatningskravene, og det er noget, man

er kommet til at se gennem Administrationen af Loven. Jeg skal anbefale disse Ændringer til velvillig Behandling.

Men jeg vil gerne knytte nogle Bemærkninger til selve Loven om Konfiskation af tysk og japansk Ejendom. Det var jo en Lov, som var noget enestaaende, og som var dybt indgribende i mange forskellige Forhold, ogsaa personlige Forhold. Men den blev gennemført enstemmigt her paa Rigsdagen, og Maalet for Loven er der ingen i Dag, der indvender noget imod, idet det var at hindre Muligheden for en ny Angrebskrig fra tysk og japansk Side og hindre ny tysk og japansk Infiltration i Landets Erhvervsliv, som kunde give Basis for politisk Aggression. Medlemmerne af de allierede Nationer blev da enige om at gennemføre de i Loven formulerede Forholdsregler for at sikre, at der kunde blive Fred i Verden. Ja, saadan sagde man i 1945—46, men det nye var, at man slog fast, at ikke blot Nazismens førende Mænd i Tyskland, men det tyske Folk personlig var ansvarligt for Krigen og dens Følger og maatte yde Erstatning derfor, og at al tysk Ejendom og tyske Undersaatters Ejendom uden for Tysklands Grænse burde drages ind som Erstatningsbetaling for ved Krigen voldt Skade. Ogsaa i Danmark maatte tysk Ejendom inddrages til delvis Betaling af den danske Nations Krigstab. Hovedtrækkene var fastlagt af de allierede Nationer, som vi tilhørte, og der var kun givet Regering og Rigsdag et lille Spillerum til Ændringer, men det blev dog fremhævet, at Danmark selv maatte udforme Bestemmelserne nærmere og føre dem ud i Livet. Ved Forhandlingerne her paa Rigsdagen gik Bestræbelserne ud paa at slaa fast, at det var fjendtlige Værdier, man var ude efter — jeg kunde have Lyst til at sige farlige Værdier som f. Eks. Industriforetagender, der med tysk Haandelag kunde bruges i Krigsøjemed igen i paakommende Tilfælde. Men hvad angaar tyske Undersaatters Ejendom her i Landet, gaves der Mulighed for Dispensation, naar vedkommende havde vist Tilknytning til det danske Folk, ligeledes for Danske Syd for Grænsen, hvis disse havde Ejendom i Danmark, og i enkelte andre Forhold.

Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Minister: Hvor vidt er man egentlig med Lovens Gennemførelse? Er Loven blevet gennemført saaledes, at det ene af Formaalene: at faa mest muligt inddrevet af Værdier til Betaling af Danmarks Tab under Krigen, har været i Forgrunden i Administrationen, eller har menneskelig Forstaaelse været afgørende inden for Lovens